

Nr. 10 svarer til den nuværende nr. 7, men giver som noget nyt Finanstilsynet hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktiv om investorgarantiordninger (97/9/EU) skal gennemføres i dansk ret.

Nr. 11 svarer til den nuværende nr. 8.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 9.

Nr. 13 svarer til den nuværende nr. 3. Det er dog blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 14 svarer til den nuværende nr. 4. Det er dog blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Det er i nr. 15 præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at det pågældende lands tilsynsmyndighed tilkendegiver ikke at ville udlevere de pågældende oplysninger.

Det er samtidigt præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 13 og 14.

Bestemmelsen i *stk. 6* svarer til den nuværende § 50 b, *stk. 4*. Det er dog præciseret, at alle, der efter det foreslåede *stk. 5*, modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat at der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede *stk. 6*, indebærer ikke indskrænkninger i visse grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen ingen betydning for en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale.

Stk. 7 svarer til det nuværende *stk. 3*.

Stk. 8 svarer til det nuværende *stk. 5*.

Stk. 9 svarer til det nuværende *stk. 7*, bortset fra, at det fastslås, at Finanstilsynet også kan videregive oplysninger om betydelige forpligtelser til et fondsmæglerselskab, hvor den pågældende har forpligtelser.

Til nr. 29

Bestemmelsen i *stk. 1* er en videreførelse af princippet i den gældende § 50 b, *stk. 6*, om at alene instituttet er part i forholdet til Finanstilsynet. Ved instituttet forstås et pengeinstitut eller et institut omfattet af § 7 f. Som noget nyt henvises til, at i *stk. 2* og *3* kan andre end instituttet tillige være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til, efter forvaltningslovens regler, at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende,

samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

I *stk. 2* er angivet de tilfælde, hvor andre end instituttet kan anses for part.

Hvis Finanstilsynet enten undersøger, om der er sket en overtrædelse af lovens forbud mod ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtager af indlån, jf. § 1, *stk. 5*, eller mod, at et datterselskab af et pengeinstitut, der ikke selv er pengeinstitut, modtager indlån m.v., jf. § 1, *stk. 7*, eller påtaler en overtrædelse af disse bestemmelser, er den, som Finanstilsynets afgørelse er rettet mod, part i sagen.

Det samme gør sig gældende, hvor Finanstilsynet undersøger eller påtaler overtrædelse af lovens forbud mod uberettiget anvendelse af ordene »bank« »sparekasse« eller »andelskasse«, jf. § 2, *stk. 1, 2. pkt.*

En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, jf. § 6, *stk. 1*, har partsstatus, selv om virksomheden endnu ikke er godkendt og derfor ikke er et pengeinstitut omfattet af § 50 c, *stk. 1*.

Dette gælder også i tilfælde af, at Finanstilsynet suspenderer behandlingen af ansøgninger om godkendelse af pengeinstitutter, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, jf. § 6, *stk. 12*.

Hvis Finanstilsynet nægter at give eller inddrager et pengeinstituts tilladelse, fordi et medlem af pengeinstituttets direktion eller bestyrelse ikke anses for at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende person tillige for at være part i denne del af sagen, jf. § 6, *stk. 6* og § 43, *stk. 1, nr. 4*. Tilsvarende vil en kapitalejer, jf. § 6, *stk. 7* og § 43, *stk. 1, nr. 4*, som efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af pengeinstituttet, også opnå partsstatus.

Ligeledes får revisor i et pengeinstitut partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor, pålægger denne at give oplysninger om pengeinstituttets forhold eller der opstår sager vedrørende forbudet mod, at en revisor har lån m.v. i det institut, som denne reviderer, jf. § 34, *stk. 6, 8* og *10*. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 35.

I tilfælde af, at Finanstilsynet nægter at godkende en erhverver af kvalificerede andele i et institut, suspenderer behandlingen af en sag herom eller reagerer som følge af manglende underretning om andelen, anses ikke alene instituttet med også erhververen eller